

Arrest

**nr. 336 618 van 26 november 2025
in de zaak RvV X XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. HAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 25 april 2019 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 2 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wordt bevestigd bij arrest nr. 275 975 van 12 augustus 2022.

Op 22 januari 2024 dient verzoeker onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 februari 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Ngie etnie. U komt in België toe op 4 oktober 2014 en dient op 25 april 2019 een **eerste verzoek om internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 2 maart 2022. U dient een beroep in tegen deze beslissing op 31 maart 2022. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) bevestigt in haar arrest (arrestnr. 275.975) op 12 augustus 2022 de beslissing van het CGVS.

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

Op 22 januari 2024 dient u een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. Uit uw verklaringen voor de DVZ (dd. 15/02/2024) blijkt dat u vasthoudt aan uw eerdere verklaringen over uw homoseksuele geaardheid. U verklaart eveneens dat de familie van uw voormalige partner D. uw vader gedood heeft uit wraak omdat u niet bij de begrafenis van D. aanwezig was. U verklaart verder dat een foto van uzelf op de facebookpagina van een LGBTQI+-vereniging geplaatst werd in 2022. U wordt omwille hiervan gezocht door de Kameroense politie.

In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een overlijdensakte van uw vader, foto's van de begrafenis van uw vader, een screenshot van de foto op de facebookpagina van een LGBT-vereniging, brieven en attesten van LGBT-verenigingen, een inschrijfformulier van een LGBT-vereniging, een brief van een vriend, een getuigenis van uw huisbaas, correspondentie en een profiel op twee datingapps, WhatsApp-berichten van uw familie, een afspraakbevestiging bij een psycholoog, foto's van de algemene situatie in Engelstalig Kameroen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, nl. dat u een vrees voor vervolging heeft omwille van uw homoseksuele geaardheid, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U uit voor de DVZ een vrees **vanwege de familie van uw overleden partner D.** (Verklaring Volgend Verzoek dd. 15/02/2024 (verder VVV), vraag 17). Echter, u maakte uw relatie met D. en uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk in het kader van uw eerste verzoek. Uw verklaring dat de familie van D. uw vader gefolterd en gedood heeft omwille van jullie homoseksuele relatie, is dan ook allerm minst aannemelijk. De overlijdensakte en de foto's van de begrafenis van uw vader wijzigen deze vaststelling niet. Bovendien is uit de overlijdensakte niet op te maken in welke omstandigheden uw vader overleden is.

Verder verklaart u dat een foto van uzelf op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel geplaatst werd (VVV, vraag 21), om welke reden de politie bij uw broer geweest is. Uw familie heeft als gevolg hiervan alle contact verbroken (VVV, vraag 22). U tracht dit aan te tonen aan de hand van een screenshot van de bewuste foto op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel en berichten van uw familie die verzonden werden via WhatsApp. Hierbij kan echter opgemerkt worden dat het onmogelijk is vast te stellen of WhatsApp-communicatie effectief door uw familieleden verstuurd werd. Bovendien kan dergelijke

communicatie eenvoudig in scene gezet worden. Het valt tevens op dat u in december 2023 uit de groepchat van uw familie verwijderd wordt en dat niemand binnen de familie nog contact met u mag opnemen, maar dat uw zus De. (Verklaring DVZ dd. 15/10/2019, vraag 17) in januari 2024 toch nog reageert op een post op uw eigen facebookpagina (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder blijkt noch uit de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel, noch uit uw eigen facebookpagina, een link tussen beide pagina's. Er is enkel een foto van uw persoon terug te vinden. Uw naam wordt nergens vernoemd op de pagina van Maison Arc-en-Ciel, terwijl uw eigen pagina geen enkele verwijzingen heeft naar Maison Arc-en-Ciel (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw vrees voor de Kameroense autoriteiten reeds grondig aan.

Hierbij wordt tevens opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek niet aannemelijk gemaakt heeft dat u reeds voor uw aankomst in België door de Kameroense autoriteiten geviseerd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, maakte u het niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Des te meer daar noch uw eigen facebookpagina, noch de pagina van Maison Arc-en-Ciel naar elkaar verwijzen (zie supra).

Het verwondert bovendien dat uw vriend P. in zijn brief geen vermelding zou maken van uw vrees voor de Kameroense autoriteiten omwille van de foto die op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel gepubliceerd werd.

De brieven van uw vriend P. en uw huisbaas hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter, beiden spreken over de toekenning van een bescherming en over de asielpcedure. Deze brieven werpen dan ook geen ander licht op de gedane vaststellingen.

De door u neergelegde **screenshots van twee profielen en communicatie op datingapps Grindr en Romeo** kunnen tevens eenvoudig aangemaakt en in scene gezet worden. Deze profielen werpen dan ook geen ander licht op uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek.

Wat betreft de **attesten van LGBT-organisaties Maison Arc-en-Ciel en Prisme en het inschrijfformulier van Prisme** wordt de motivering van de RVV aangaande de eerder neergelegde attesten overgenomen, nl. "(...) dient opgemerkt dat op zich niet wordt betwist dat verzoeker lid is van deze organisaties en heeft deelgenomen aan hun activiteiten, (...). Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, kan met betrekking tot verzoekers voortgezette activiteiten in het kader van organisaties en activiteiten die zich inzetten voor en/of gericht zijn op LGBTQI+ evenwel slechts worden vastgesteld dat verzoeker dit doet omwille van opportunistische, en dus niet oprechte, redenen" (arrestnr. 275.975, p. 29).

De door u neergelegde **foto's** van de situatie in Ambazonia hebben geen betrekking op uw persoon. Zij kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het **requisitorium** van Fedasil wijzigt niets aan het voorgaande aangezien het slechts de afspraak met een psycholoog aantoont.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte internevluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging

van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar u over een veilige en redelijke internevluichtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt.

Het CGVS oordeelde in het kader van uw eerste verzoek dat u zich in Yaoundé kan vestigen, te meer daar u reeds **sinds 2014 in Europa verblijft, u zowel in België als Kameroen diverse jobs heeft uitgeoefend, u een universitair diploma behaald heeft, uw domicilie volgens uw paspoort in Yaoundé was en u een beetje Frans spreekt**. De RvV volgde de redenering van het CGVS in haar arrest (arrestnr. 275.975, p. 32-33). In haar arrest oordeelde de RvV verder dat u toch over een zekere (al dan niet beperkte) **financiële slagkracht** beschikt, u nog **in contact blijkt te staan met uw familie en enkele vrienden** - wat u in het kader van onderhavig verzoek niet kan weerleggen - **u gedurende anderhalf jaar bij een vriend in Yaoundé verbleef** en u niet in concreto aantoonde dat u in geval van een hervestiging in de stad Yaoundé in dermate precaire omstandigheden zou terechtkomen dat een hervestiging in deze stad in uw hoofde niet (langer) redelijk zou kunnen worden geacht. Dit geldt des te meer daar blijkt dat u **geen zicht biedt op uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek uit Kameroen, noch over de omstandigheden waarin u Kameroen verliet**, zodat vermoed kan worden dat u informatie tracht achter te houden.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internevluichtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

*bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3 tot 58/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de COI Focus "*Cameroun. L'homosexualité*" van Cedoca van 29 juli 2021 bij zijn verzoekschrift (stuk 3).

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie in Kameroen actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus "*Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire*" van Cedoca van 11 juni 2025.

3.2. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij de volgende stukken toevoegt:

- foto's van verzoeker bij de vzw *Come To Be* in Luik en op de presentatiepagina van hun website;
- een brief *d.d.* 24 september 2025 van de voorzitter van voormelde vzw;
- getuigenissen van twee opleidsters die verzoeker goed kennen;
- een bevestiging dat verzoeker in 2024 psychologische begeleiding heeft gekregen.

4. Beoordeling

4.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “*nieuwe elementen of bevindingen*” ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21).

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C-921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande, stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Voormelde motieven zijn pertinent en vinden steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Ze worden op generlei wijze betwist door verzoeker. Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota een attest voegt waarin wordt gesteld dat hij in 2024 een aantal sessies bij een therapeut “in de Interactionele Vormgeving” volgde, dient vastgesteld dat hieruit niet kan blijken dat verzoeker omwille van eventuele mentale gezondheidsproblemen niet in staat zou zijn om op een normale wijze aan de asielprocedure deel te nemen en/of om coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over (de kernelementen van) zijn vluchtrelaas.

4.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.3.1. Op 25 april 2019 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 2 maart 2022 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid en de hieruit voortgekomen problemen. Deze weigeringsbeslissing werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 275 975 van 12 augustus 2022.

Op 22 januari 2024 dient verzoeker onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in het vluchtrelaas dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette, stelt dat zijn vader werd gedood door de familie van zijn voormalige partner D., alsook dat hij door de Kameroense politie wordt gezocht naar aanleiding van een foto van hem op de Facebookpagina van een vereniging van de LGBTQAI+-gemeenschap. Tevens legt hij een bundel stukken voor ter staving van zijn tweede beschermingsverzoek (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). In de bestreden beslissing besluit verweerder op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat verzoeker geen nieuwe elementen bijbrengt die de kans, dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, aanzienlijk groter maken en wordt onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

4.3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, nl. dat u een vrees voor vervolging heeft omwille van uw homoseksuele geaardheid, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U uit voor de DVZ een vrees **vanwege de familie van uw overleden partner D.** (Verklaring Volgend Verzoek dd. 15/02/2024 (verder VVV), vraag 17). Echter, u maakte uw relatie met D. en uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk in het kader van uw eerste verzoek. Uw verklaring dat de familie van D. uw vader gefolterd en gedood heeft omwille van jullie homoseksuele relatie, is dan ook allerminst aannemelijk. De overlijdensakte en de foto's van de begrafenis van uw vader wijzigen deze vaststelling niet. Bovendien is uit de overlijdensakte niet op te maken in welke omstandigheden uw vader overleden is.

Verder verklaart u dat een foto van uzelf op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel geplaatst werd (VVV, vraag 21), om welke reden de politie bij uw broer geweest is. Uw familie heeft als gevolg hiervan alle contact verbroken (VVV, vraag 22). U tracht dit aan te tonen aan de hand van een screenshot van de bewuste foto op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel en berichten van uw familie die verzonden werden via WhatsApp. Hierbij kan echter opgemerkt worden dat het onmogelijk is vast te stellen of WhatsApp-communicatie effectief door uw familieleden verstuurd werd. Bovendien kan dergelijke communicatie eenvoudig in scene gezet worden. Het valt tevens op dat u in december 2023 uit de groepchat van uw familie verwijderd wordt en dat niemand binnen de familie nog contact met u mag opnemen, maar dat uw zus De. (Verklaring DVZ dd. 15/10/2019, vraag 17) in januari 2024 toch nog reageert op een post op uw eigen facebookpagina (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder blijkt noch uit de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel, noch uit uw eigen facebookpagina, een link tussen beide pagina's. Er is enkel een foto van uw persoon terug te vinden. Uw naam wordt nergens vernoemd op de pagina van Maison Arc-en-Ciel, terwijl uw eigen pagina geen enkele verwijzingen heeft naar Maison Arc-en-Ciel (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw vrees voor de Kameroense autoriteiten reeds grondig aan.

Hierbij wordt tevens opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek niet aannemelijk gemaakt heeft dat u reeds voor uw aankomst in België door de Kameroense autoriteiten gevisieerd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, maakte u het niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Des te meer daar noch uw eigen facebookpagina, noch de pagina van Maison Arc-en-Ciel naar elkaar verwijzen (zie supra).

Het verwondert bovendien dat uw vriend P. in zijn brief geen vermelding zou maken van uw vrees voor de Kameroense autoriteiten omwille van de foto die op de facebookpagina van Maison Arc-en-Ciel gepubliceerd werd.

De brieven van uw vriend P. en uw huisbaas hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter, beiden spreken over de toekenning van een bescherming en over de asielprocedure. Deze brieven werpen dan ook geen ander licht op de gedane vaststellingen.

De door u neergelegde **screenshots van twee profielen en communicatie op datingapps Grindr en Romeo** kunnen tevens eenvoudig aangemaakt en in scene gezet worden. Deze profielen werpen dan ook geen ander licht op uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek.

Wat betreft de **attesten van LGBT-organisaties Maison Arc-en-Ciel en Prisme en het inschrijfformulier van Prisme** wordt de motivering van de RVV aangaande de eerder neergelegde attesten overgenomen, nl. "(...) dient opgemerkt dat op zich niet wordt betwist dat verzoeker lid is van deze organisaties en heeft deelgenomen aan hun activiteiten, (...). Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, kan met betrekking tot verzoekers voortgezette activiteiten in het kader van organisaties en activiteiten die zich inzetten voor en/of gericht zijn op LGBTQI+ evenwel slechts worden vastgesteld dat verzoeker dit doet omwille van opportunistische, en dus niet oprechte, redenen" (arrestnr. 275.975, p. 29).

De door u neergelegde **foto's** van de situatie in Ambazonia hebben geen betrekking op uw persoon. Zij kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het **requisitorium** van Fedasil wijzigt niets aan het voorgaande aangezien het slechts de afspraak met een psycholoog aantoont."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden

beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker betoogt dat hij had moeten worden gehoord over de nieuwe elementen die hij in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek heeft voorgelegd, dient erop gewezen dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming een nieuw persoonlijk onderhoud te organiseren. Verzoeker kreeg de kans om middels het invullen van de 'verklaring volgend verzoek' bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle elementen kenbaar te maken die hij nuttig acht. Bovendien heeft verzoeker middels onderhavig beroep in volle rechtsmacht, dat devolutieve werking heeft, de kans om nog bijkomende informatie te verschaffen. Zoals hierna blijkt, dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker geen informatie verschaft die op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht werpt, zodat in deze stand van zaken geen nood bestaat om in het kader van verzoekers tweede beschermingsverzoek een bijkomend persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te organiseren.

Vervolgens gaat verzoeker in zijn verzoekschrift in op de verschillende attesten en getuigenissen die hij heeft voorgelegd (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Hiermee komt hij in wezen niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en de inhoud van deze documenten, hetgeen op zich evenwel niet van aard is om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. De commissaris-generaal stelt immers terecht vast dat in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek reeds geen geloof werd gehecht aan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en de beweerde problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen, dat deze beoordeling door de Raad werd bevestigd en dat het louter voortbouwen op deze reeds ongeloofwaardig bevonden problematiek op zich niet van aard is om alsnog geloof te hechten aan verzoekers vluchtrelaas. De commissaris-generaal motiveert op goede gronden dat verzoekers betrokkenheid bij verschillende organisaties van de LGBTQAI+-gemeenschap in België slechts zijn activisme aantonen voor deze organisaties, doch dat hieruit op zich niet kan blijken dat verzoeker zelf ook daadwerkelijk homoseksueel is. De Raad oordeelde in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek in zijn arrest nr. 275 975 van 12 augustus 2022 reeds in dezelfde zin. Het louter bijbrengen van bijkomende attesten en getuigenissen over verzoekers betrokkenheid bij (bijkomende) organisaties van de LGBTQAI+-gemeenschap in België, zoals tevens de aan zijn aanvullende nota toegevoegde foto's, brief en getuigenissen, werpt op deze beoordeling geen ander licht. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker *screenshots* voorlegt van twee profielen en communicatie op twee datingapps, gericht op de holebigeenschap, die immers door gelijk wie kunnen worden aangemaakt en als dusdanig op zich niet verzoekers voorgehouden homoseksualiteit staven. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij ook een vragenlijst heeft voorgelegd, die hij invulde voor een onderzoeksproject over de behoeften van verzoekers om internationale bescherming van de LGBTQAI+-gemeenschap en dat hij hierin gedetailleerde bewoordingen gebruikt die getuigen van zijn kennis van het *queer* milieu en zijn ervaring als homoseksueel in opvangcentra in België, dient erop gewezen dat zijn betrokkenheid bij verschillende organisaties voor de LGBTQAI+-gemeenschap in België, zoals die blijkt uit de voorgelegde attesten, verzoeker uiteraard in staat stelt om deze gemeenschap en de ervaringen van de leden ervan van dichtbij te leren kennen. Op zich toont dit evenwel niet aan dat verzoeker zelf daadwerkelijk homoseksueel is. Overigens wordt deze vragenlijst wel degelijk in de bestreden beslissing vermeld als "*inschrijvingsformulier*".

Waar verzoeker verder betoogt dat hij omwille van zijn activisme voor de Belgische LGBTQAI+-gemeenschap minstens als homoseksueel zal worden gepercipieerd, dat hij hierdoor een zekere zichtbaarheid heeft en dat "*Onder deze asielzoekers zijn er volgens verzoeker mensen wiens betrokkenheid bij deze verenigingen als opportunistisch kan worden omschreven. Deze laatsten zijn namelijk soms homofoob en verspreiden informatie in hun land van herkomst.*", dient vastgesteld dat verzoeker van een dergelijke vrees geen melding maakte bij het invullen van zijn 'verklaring volgend verzoek' bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker laat ook na concreet te duiden dat er specifieke aanwijzingen zouden zijn dat verzoekers om internationale bescherming uit Kameroen over hem persoonlijk informatie zouden hebben overgemaakt over zijn betrokkenheid bij de Belgische LGBTQAI+-gemeenschap, laat staan aan wie deze informatie zou zijn overgemaakt. Verzoeker komt dan ook niet verder dan het *post factum* opwerpen van louter hypothetische beweringen.

Wat betreft de foto van verzoeker die op de Facebookpagina van een Belgische organisatie voor de LGBTQAI+-gemeenschap werd geplaatst en zijn bewering dat deze foto in Kameroen bekend geraakte, waardoor de Kameroense politie naar hem op zoek zou zijn, komt hij in verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen dienaangaande. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er terecht op dat er via deze foto geen rechtstreeks verband met verzoeker (en zijn eigen Facebookpagina) kan worden gemaakt. Opnieuw laat hij, waar hij in verzoekschrift stelt dat deze foto zou zijn verspreid onder andere mensen in Kameroen door "*Kameroense mannen die niet echt*

homoseksueel zijn” en die zijn activiteiten voor organisaties van de Belgische LGBTQAI+-gemeenschap om opportunistische redenen hebben bijgewoond, na concreet te duiden op basis waarvan hij besluit dat deze foto op dergelijke wijze in Kameroen ter kennis zou zijn gekomen. De Whatsapp-berichten die hij hierover voorlegt, ontberen bewijswaarde, gelet op de onmogelijkheid te kunnen achterhalen wie deze berichten heeft verstuurd en de mogelijke inscenering ervan. Dat verzoeker omwille hiervan en de politie naar het huis van zijn broer zou zijn gekomen, door zijn familie zou zijn uitgesloten, is dan ook niet aannemelijk. De commentaar van verzoekers zus op zijn Facebookpagina in januari 2024 vormt in dit licht dan ook wel een bijkomende, negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij sedert december 2023 door zijn familie werd uitgesloten en geen contact meer met hen heeft. Verder volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaring dat zijn vader door de familie van zijn beweerde voormalige partner D. werd vermoord. Uit de voorgelegde overlijdensakte van zijn vader en de foto's van diens begrafenis kan evenwel niet worden afgeleid onder welke omstandigheden verzoekers vader overleed. Verzoekers beweerde homoseksualiteit en zijn beweerde homoseksuele relatie met D. en de daaruit voortkomende problemen werden in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek reeds ongeloofwaardig bevonden. Zoals gesteld, doet het louter voortbouwen op dit reeds ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas op zich geen afbreuk aan het ongeloofwaardig karakter van dit relaas. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek reeds onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop zijn familie reageerde op de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in Kameroen (zie 's Raads arrest nr. 275 975 van 12 augustus 2022).

Het bij het verzoekschrift gevoegde rapport van Cedoca inzake de situatie van homoseksuelen in Kameroen (stuk 3) bevat louter algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en is dan ook niet van aard om de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten alsnog *in concreto* aan te tonen.

Waar verzoeker verder wijst op zijn vrees voor de “Amba Boys” en stelt dat “*Deze feiten werden niet betwist in de vorige asielaanvraag.*”, dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 275 975 van 12 augustus 2022 in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek als volgt oordeelde over deze voorgehouden vrees voor de “Amba Boys”:

“2.3.4.3. Verzoeker verklaart voorts niet naar Kameroen te kunnen terugkeren omwille van een vrees voor vervolging door de “Ambaboys”, door wie hij bedreigd werd na de dood van zijn broer en ontvoering van zijn vader (administratief dossier, CGVS I, p. 30-31).

De commissaris-generaal overweegt in dit verband evenwel op goede gronden als volgt:

“Uit de contacten met uw familie blijkt echter niet dat u actueel gevisieerd wordt door de separatistische beweging. Immers, tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat u met uw familie vooral praat over hoe het met hen gaat en dat zij u aanmoedigen omwille van uw situatie in België (notities CGVS 1, p. 27). Later verklaart u echter dat uw zus S.(...) u na het overlijden van uw broer – in juli 2018 (notities CGVS 1, p. 29 + notities CGVS 3, p. 31) - u vertelde dat ze u bedreigden door langs de woning van uw familie te wandelen en te roepen (notities CGVS 1, p. 31). Gevraagd of u daar nog iets anders over gehoord heeft, antwoordt u ontkennend. Nogmaals gevraagd of u later nog iets over de Ambazonia Boys gehoord heeft, spreekt u over iemand die u via facebook met een vals profiel bedreigde. Bij aanvang van uw tweede onderhoud gevraagd of u nog contact gehad heeft met uw familie na afloop van het eerste onderhoud, verklaart u dat u met uw broer U.(...) gesproken heeft en de naam van de man van één van uw zussen gevraagd heeft (notities CGVS 2, p. 3-4). U heeft met U.(...) niet over iets anders gesproken en heeft met niemand anders in Kameroen contact gehad. Bij aanvang van het derde onderhoud gevraagd of u na het tweede onderhoud nog contact gehad heeft met uw familie, verklaart u twee weken voor het onderhoud met uw broer U.(...) gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 3-4). Gevraagd wat er toen gezegd werd, verklaart u dat er gesproken wordt over de familie. U verklaart eveneens dat uw broer u zei dat het heel moeilijk is door de Engelstalige crisis en dat er veel onzekerheid is omdat er geschoten wordt in de omgeving en er op bijna dagelijkse basis gevochten wordt. Gevraagd of uw broer nog iets anders zei, verklaart u dat hij zei dat uw zus De.(...) uw vader in Kumba bezocht heeft en over de veiligheidssituatie in de omgeving. Gevraagd of u met andere familieleden of iemand anders in Kameroen gesproken heeft, antwoordt u telkenmale ontkennend. Later tijdens het derde onderhoud gevraagd naar het laatste wat u vernomen heeft dat betrekking heeft op de Amba Boys, herhaalt u enkele weken voor het onderhoud met uw broer gesproken te hebben (notities CGVS 3, p. 30-31). Gevraagd naar de laatste maal dat u over de Amba Boys en uw eigen situatie hoorde, verklaart u dat uw zus u na de dood van uw broer – in 2018 - gebeld heeft en zei dat u de volgende zal zijn. Uit uw contacten met uw familieleden in Kameroen blijkt niet dat u na 2018 nog bedreigd werd door leden van de Ambazonia afscheidingsbeweging.

De door u neergelegde foto's van uw overleden broer en prints van sociale media kunnen dit niet wijzigen. U maakt het niet aannemelijk dat u actueel in de negatieve aandacht staat van de Ambazonia afscheidingsbeweging.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.”

Het louter volharden in deze vrees in het kader van onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming werpt op deze beoordeling geen ander licht.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3.3. Uit het hierna volgende blijkt dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (eerste volgend), verzoek om internationale bescherming evenmin nieuwe elementen heeft bijgebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

4.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

4.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.3.3.3. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op basis van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. In haar aanvullende nota betoogt de commissaris-generaal op basis van recente landeninformatie als volgt:

“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Régions anglophones; situation sécuritaire” van 11 juni 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20250611.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat verzoekende partij zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé waar zij over een veilige en redelijke internevvluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of verzoekende partij beschikt over een redelijke mogelijkheid om zich te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. In deze context werd rekening gehouden met haar persoonlijke situatie (zoals omschreven in de bestreden beslissing), waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in haar hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade."

Met betrekking tot de redelijkheid van het aangehaalde intern vestigingsalternatief motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt:

"Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt.

Het CGVS oordeelde in het kader van uw eerste verzoek dat u zich in Yaoundé kan vestigen, te meer daar u reeds **sinds 2014 in Europa verblijft, u zowel in België als Kameroen diverse jobs heeft uitgeoefend, u een universitair diploma behaald heeft, uw domicilie volgens uw paspoort in Yaoundé was en u een beetje Frans spreekt**. De RvV volgde de redenering van het CGVS in haar arrest (arrestnr. 275.975, p. 32-33). In haar arrest oordeelde de RvV verder dat u toch over een zekere (al dan niet beperkte) **financiële slagkracht** beschikt, u nog **in contact blijkt te staan met uw familie en enkele vrienden** - wat u in het kader van onderhavig verzoek niet kan weerleggen - **u gedurende anderhalf jaar bij een vriend in Yaoundé verbleef** en u niet in concreto aantoonde dat u in geval van een hervestiging in de stad Yaoundé in dermate precaire omstandigheden zou terechtkomen dat een hervestiging in deze stad in uw hoofde niet (langer) redelijk zou kunnen worden geacht. Dit geldt des te meer daar blijkt dat u **geen zicht biedt op uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek uit Kameroen, noch over de omstandigheden waarin u Kameroen verliet**, zodat vermoed kan worden dat u informatie tracht achter te houden."

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar zijn vrees voor de "Amba Boys" en zijn homoseksuele geaardheid. Deze vrees en geaardheid werden hoger reeds ongeloofwaardig bevonden (zie *supra*). Waar hij stelt als volgt: "Verzoeker wijst erop dat hij nooit echt in Yaoundé heeft gewoond, waar hij geen banden heeft, dat hij behoeftig is, zonder inkomen, en dat hij niet goed Frans spreekt. Voor hem is een verhuizing naar een Franstalig gebied niet realistisch.", dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker in België actief is binnen verschillende organisaties van de LGBTQAI+-gemeenschap in het Franstalige deel van België en dat verscheidene van de door hem voorgelegde attesten en getuigenissen in het Frans zijn opgesteld (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekers aanvullende nota). Dat verzoeker niet goed Frans spreekt, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen. Verder dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest

nr. 275 975 van 12 augustus 2022 in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek inzake de redelijkheid van Yaoundé als intern vestigingsalternatief reeds oordeelde als volgt:

“Verder wordt in de bestreden beslissing nog terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een universitair diploma behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11 + notities CGVS 1, p. 17), dat u als barman gewerkt heeft (notities CGVS 1, p. 17) en als leraar hoger middelbaar van ca 2001 tot 2012 (Verklaring DVZ, vraag 12 + notities CGVS 1, p. 7-12 + p. 14). In België werkte u o.m. in een restaurant en als arbeider bij KatoenNatie en Bose (notities CGVS 2, p. 11-12). Verder spreekt u een beetje Frans (Verklaring betreffende procedure dd. 15/10/2019 + notities CGVS 1, p. 26) en woont uw zus De.(...) sinds 2017 in Panja, Littoral Regio (notities CGVS 1, p. 28). Uw broer U.(...) vertelt u eveneens over uw zus De.(...) (notities CGVS 3, p. 3-4). Bovendien vermeldt uw paspoort dat uw domicilie in 2011 in Yaoundé was (zie supra). Aangaande een eventuele vestiging in het Franstalig landsgedeelte, verklaart u dat Engelstaligen door Franstaligen aangevallen worden en dat zij in steden als Yaoundé en Douala dood in hun huis worden teruggevonden omdat er ook daar geen veiligheid is (notities CGVS 3, p. 32). U maakt uw beweerdelijke homoseksuele geaardheid echter niet aannemelijk (zie supra), bovendien is uw vrees voor de Ambazonia afscheidingsbeweging niet langer actueel (zie supra). Er kan verder niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u reeds sinds 2014 in Europa verblijft (notities CGVS 1, p. 4-5 + notities CGVS 2, p. 7 + p. 11), u in België diverse jobs heeft uitgeoefend (notities CGVS 2, p. 11-12 + door u neergelegde interimcontracten), een universitair diploma behaalde, uw domicilie volgens uw paspoort in Yaoundé was en u een beetje Frans spreekt. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw zus De.(...) enige problemen heeft in het Franstalig landsgedeelte (notities CGVS 3, p. 3-4 + p. 32).”

Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat de situatie voor terugkeerders en IDP's in Yaoundé problematisch is doordat de stad erg onder druk staat zodat het geen redelijke vestigingsalternatief uitmaakt, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bestaat. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 van het EVRM wordt vereist (EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T./Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoeker zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in zijn hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Kameroen zal worden geconfronteerd met een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden dat het voor hem onmogelijk zal zijn om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Algemene informatie over de toestand waarin sommige teruggekeerde vluchtelingen en intern ontheemden (IDP's) terechtkomen, of algemene informatie over de socio-economische situatie in Yaoundé kan op geen enkele wijze afbreuk doen aan deze vaststelling.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker niet over een netwerk zou beschikken in Yaoundé, dient vooreerst te worden opgemerkt dat zijn zus De. in Franstalig Kameroen gevestigd is (administratief dossier, CGVS III, p. 3-4), alsook dat hij minstens anderhalf jaar in Yaoundé heeft verbleven bij een vriend (CGVS I, p. 5) en er geen geloof kan worden gehecht aan de reden waarom hij daar zou zijn vertrokken (met name zijn geaardheid en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid). Hoe dan ook dient erop gewezen dat verzoeker niet aantoont dat dit loutere gegeven hem concreet zou kunnen belemmeren om zich daar te vestigen. Immers, in zoverre verzoeker nog opmerkt dat hij door zijn langdurig verblijf in het buitenland waarbij hij zijn studie heeft gestaakt in een preciaire socio-economische situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Yaoundé, dient te worden opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud nochtans aangeeft dat hij ten tijde van dat onderhoud op 20 oktober 2021 nog geld stuurde naar zijn vader en ook naar zijn dochter voor haar school en andere benodigdheden (administratief dossier, CGVS II, p. 6), waaruit toch enigszins een zekere (al dan niet beperkte) financiële slagkracht blijkt. Verder blijkt verzoeker nog steeds in contact te staan met zijn familie en enkele vrienden (administratief dossier, CGVS I, p. 27 en 30; CGVS III, p. 3-4), heeft hij gedurende anderhalf jaar bij zijn vriend A. in Yaoundé kunnen verblijven en toont hij niet in concreto aan dat hij ingeval van een hervestiging in de stad Yaoundé in dermate preciaire omstandigheden zou terechtkomen dat een hervestiging in deze stad in zijn hoofde niet (langer) redelijk zou kunnen worden geacht (supra). Dit geldt des te meer daar blijkt dat verzoeker geen zicht biedt op zijn

werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit Kameroen, noch over de omstandigheden waarin hij Kameroen verliet, zodat vermoed kan worden dat verzoeker informatie tracht achter te houden.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift erop dat er veel discriminatie heerst ten aanzien van Engelstalige intern ontheemden die naar Yaoundé vluchtten omdat zij ofwel als hulpeloze slachtoffers ofwel als een bedreiging worden gezien waardoor het dagelijkse leven moeilijk wordt. Verzoeker citeert hierbij uit enkele rapporten van EASO en USDOS en verwijst naar enkele (internet)artikels over de Engelstalige crisis in Kameroen. De Raad benadrukt te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en hij brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Kameroen in het algemeen, Yaoundé in het bijzonder, persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien dient erop gewezen dat hoger reeds werd opgemerkt dat uit het geheel van de beschikbare informatie niet blijkt dat er een systematische vervolging voorligt door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.”

Verzoeker kan niet middels het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming alsnog rechtsmiddelen aanwenden tegen deze beoordeling. Verzoekers verweer werpt dan ook geen ander licht op de beoordeling in de bestreden beslissing en in voormeld arrest.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.4. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

5. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt bijgevolg niet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht blijkt niet. Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het tweede beschermingsverzoek van verzoeker *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftienvijftig door:

S. HUENGES WAJER,

K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER